

רה את הכבוד לישראל מספר על המישחק עוד לא אבדה

למרות התוצאה, הפולנים שיחקו פה יותר טוב. שם הם לא היו צריכים להתאמץ בכלל כדי לנצח. פה הם עבדו קשה, וכשי עוברים רואים משחק יותר טוב. כשהתחלנו לשחק ברמת-גן, היה עיקר ה- מטרות למנוע מהפולנים להבקיע גולים כבר בתחילת המשחק. ידענו שאם לא יבקיעו ב- התחלה, נוכל להחזיק מעמד עד הסוף. מה שעזר לנו היה זה שבחרנו לשחק בהתחלה עם הרוח, שעזרה לנו הרבה ולהם הפריעה. בתור קבוצה ראינו מיד שהם עולים עלינו פי כמה, אבל אנחנו שיחקנו מהתחלה ב- אמביציה גדולה, כי לא היה לנו מה להפ- סיד, וכך נוצר משחק די שקול. כבר ברגעים הראשונים היו לנו כמה ה- דמנויות טובות. וכך הכרחנו את הפולנים



דקה 43 שופט המשחק ההולנדי ליאו הורן (משמאל בחליפה השחורה) הורה זה עתה לרץ ג'ונסון מיש לעזוב את המגרש אחרי שראהו מכה שני קן פולני למרות שלוש אזהרות קודמות. הרץ הפולני ז'נסטרה (ימין) מורה לסיש את הכיוון.

לשנות קצת את שיטת המשחק. במקום ש- אנחנו נשמור עליהם, הם התחילו לשמור עלינו. עלי עמד הבק שצ'יפנסקי, הבק הכי טוב ששיחקתי נגדו בחיי. הוא שמר על כל צעד שלי והיה קשה מאוד לעבור אותו. הוא מכיר את כל הפוילת שטיק. לחלוצים שלנו קשה היה להתבלט. תמיד שיחקנו אחד נגד שניים שלהם. מקסימום שיכולנו לעשות היו פריצות יחיד או פריצות של שניים יחד. אולם לאט לאט עבר הזמן והתוצאה נשארה 0:0. קצת לפני סיום המחצית קרה פנצ'ר. אחד הפולנים הסתכסך עם טיש, וטיש לא נשאר חייב לו. אבל הורן, זה השופט, ראה רק את טיש והוציא אותו מהמשחק. מול ש- תיכף היתה ההפסקה. יתכן שאחרת היינו מתמוטטים. היינו כמו באלון שבבת-אחת מוציאים ממנו את כל האויר. אבל בהפסקה הספקנו להתרגל לרעיון. כשעלינו לשחק בחצי השני עם 10 שח- קנים, ירדה היכולת הקבוצתית, אבל במקום זה עלתה האמביציה. עכשיו רצינו להראות לפולנים שאפילו עם עשרה נוכל להחזיק מעמד. ודווקא אז כבשנו את שער היתרון. פריצה של רפי לוי וסטלמן נגמרה במס- רה של סטלמן מקו השער ורפי לוי הכניס את הגול. לא האמנו למה שקרה. אבל קי- בלנו יותר מרץ.

★ ★ ★

דא משחקים בשביב מתנות

ה פולנים התחילו לקחת את העסק ברצינות. הם התקיפו בלי הפסק ועם



דקה 32

נחום סטלמן (במרכז), המקשר השמאלי של הנבחרת הישראלית, מני- סה לנגות לשער הפולני כדור גבוה שנבעט על-ידי מנצ'ל. אולם השוער הפולני סטפנישין (שמאל) הגיע לפניו לכדור וסיכל הזדמנות טובה לכיבוש השער.

פולנים. צריך להודות שהיינו זקוקים לה. ברמת-אביב היה מצב הרוח הרבה יותר טוב מאשר על המגרש. כולם היו מרוצים, והמרכיב הפולני אמר: "כשהתוצאה היא 1:1, אין טענות לאף אחד". חילקו מתנות. אנחנו נתנו להם כדים ועכודות מתכת, והם נתנו לנו שטיחים קטנים כאלה ששמים לפני ה- מיטה. משהו מהחברה אמר שהם הכינו את זה מקודם, כשחשבו שינצחו ורצו לרמוז בזה: "אתם יכולים ללכת לישון". מפני זה המתנה לא היתה מתאימה כל כך. מילא, מה אנחנו משחקים, בשביל מתנות?!

כמו שאומרים. 4 רגעים לפני הסוף, אחרי שהשופט פסל להם גול בלתי חוקי, הם הו- ציאו לנו את התרגולות מתוך הפה והכניסו את שער השוויון. ככה נגמר המשחק. קצת הצטערנו על ה- גול האחרון אבל איך שלא יהיה היינו מבי- סוטים. בחדר ההלבשה בא מאנדי, חיבק את כולם ובכה עם דמעות של ממש. אני חושב שהיתה לו סיבה לכך. הוא היחיד שידע כמה מעט סיכויים היו לנו לצאת בתוצאה כזאת. בערב היתה לנו ארוחה חגיגית עם ה-



דקה 39

השוער הפולני סטפנישין עוצר בהשתחחות נועזת כדור שנבעט על-ידי מנצ'ל. בסיומה של התקפה ישראלית רצופה על השער הפולני, מימין נראה חלוצה

המרכזי של הנבחרת הישראלית וכובש השער היחיד לזכותה, עט- אליו בתקוה שישימים את הכדור. במרכז צופה רחביה רונבאום, המקשר השמאלי, במאבק. הוא עבר לשחק כרץ אחרי הוצאת טיש.